

Notat

Campingpladser for autocampere

9. september 2011
Projekt: 25.9980.01

Til : Autocamperrådet

Fra : Jane Maindal

1 INDLEDNING

Autocampering er en stadig stigende ferieform i Europa, herunder også i Danmark.

Autocampister adskiller sig fra andre campister ved i væsentlig omfang at være selvforsynende og dermed uafhængig af eksterne faciliteter. I modsætning til ordinære campister, har autocampister ikke bil til rådighed når først autocamperen er placeret, hvorfor korte gåafstand til f.eks. centrum er højt prioriteret. Samtidig er autocampisterne typisk seniorer uden børn.

Det betyder alt i alt, at autocampister ikke efterspørger ordinære campingpladser, men i stedet bynære arealer eller naturskønne arealer, der ikke har ret mange faciliteter. Mange danske byer har et generelt forbud mod parkering med autocampere og autocampisterne efterspørger derfor arealer, hvor de lovligt kan holde og overnatte.

Overnatningssteder for autocampere skal enten etableres som campingpladser jf. campingreglementets regler, som bondegårdscamping eller som p-pladser.

Parkeringspladser til autocampere kan kun bruges til parkering – ikke til campering. Det betyder, autocamperne ikke må kiles op på parkeringspladser ligesom der ikke må slås markiser op, sættes borde og stole mv. udenfor. Der kan derfor være nogle fordele ved at indrette egentlige campingpladser forbeholdt autocampere.

I nærværende notat redegøres der kort for de generelle regler omkring campingpladser for autocampere. Der redegøres for bondegårdscamping og parkeringspladser i to særskilte notater.

2 **CAMPINGREGLEMENTET**

Campingpladser er i campingreglementet defineret som arealer, der erhvervsmæssigt eller for et længere tidsrum end 6 uger udlejes eller fremlejes til dag- og natophold i campingenheder, dvs. telte, campingvogne eller andre transportable konstruktioner som campingbiler o.l.

En campingplads forudsætter udlejningstilladelse efter sommerhuslovens § 1, stk. 1.

Visse former for camping er undtaget fra reglementet - også selvom udlejningen kan betegnes som erhvervsmæssig eller foregår i længere tid end 6 uger årligt. Dette gælder f.eks. "bondegårdscamping", der jf. campingreglementets § 1, stk. 2, nr. 3 fastlægges som arealer, der anvendes til feriegæsters opstilling af maksimalt tre campingenheder i form telte, campingvogne eller autocampere i tilknytning til en beboelsesbygning på en landbrugsejendom. Se særskilt notat "Bondegårdscamping for autocampere"

Det fremgår af vejledningen til campingreglementet, at parkeringsarealer til overnatning for f.eks. autocampere m.fl. ikke er omfattet af campingpladsbegrebet.

2.1 **Antal enheder**

I udgangspunktet kan kommunalbestyrelsen kun meddele udlejningstilladelser til campingpladser med en kapacitet på mindst 100 campingenheder.

Det fremgår af vejledningen til campingreglementet, at det er muligt – undtagelsesvist – at se bort fra grænsen på 100 campingenheder, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder, som gør det uproblematisk at tillade en mindre kapacitet, f.eks. fordi campingpladsen ønskes drevet i forbindelse med vandrerhjem eller lystbådehavne.

I forbindelse med den seneste revidering af vejledningen, er lystbådehavne specifikt blevet nævnt som et eksempel på en undtagelsesmulighed. Lystbådehavne ligger ofte bynært og er dermed ideelle for autocampister. Lystbådehavne har typisk grusbelagte vinteropbevaringspladser, der er forsynet med vand og strøm. Disse pladser ligger ubenyttede hen i sommerhalvåret og er ideelle pladser for autocampere. Til eksempel kan henvises til Aabenraa Sejl Club, som i foråret 2011 fik udlejningstilladelse til Danmarks første officielle havneautocamperplads, se vedlagte artikel fra Flid & Fakta.

Ifølge vejledningen til Campingreglementet er der også mulighed for at etablere campingpladser med færre enheder i områder, hvor der ikke er grundlag for så stor en campingplads, f.eks. inde i landet.

Campingreglementets bestemmelser om, at campingpladser skal have mindst 100 enheder gælder ikke på følgende små øer: Aarø, Agersø, Anholt, Askø, Avernakø, Baagø, Barsø, Birkholm, Bjørnø, Drejø, Egholm, Endelave, Fejø, Fur, Hjarnø, Hjortø, Lyø, Mandø, Nekselø, Omø, Orø, Sejerø, Skarø, Strynø, Tunø, Venø.

Det er ligeledes muligt at få tilladelse til en campingplads på under 100 enheder, når der i en gældende kommuneplan er åbnet mulighed for det. I følgende Planlovens § 11a, stk. 1, nr. 9 skal en kommuneplan indeholde retningslinier for beliggenheden af arealer til fritidsformål, herunder campingpladser. En kommuneplan vil typisk på baggrund af turistpolitiske overvejelser kunne udpege arealer til campingpladser, herunder mindre campingpladser til brug for særlige brugere, og kan også give retningslinier for forvaltningens administration for, hvilke ganske særlige omstændigheder, der muliggør etablering af sådanne campingpladser.

Campingreglementets krav om mindst 100 campingenheder har til formål at forhindre en mere tilfældig spredning af små campingpladser rundt omkring i landskabet. Der burde derfor være muligt via kommuneplanretningslinier at udlægge især bymæssige arealer til autocamperpladser med færre end 100 enheder.

2.2 Campingpladser forbeholdt en bestemt brugergruppe

Campingpladser skal normalt være offentligt tilgængelige, dvs. at pladsen skal være åben for alle, der ønsker at campere på pladsen. Campingreglementets § 3, stk. 2, nr. 2 giver dog kommunen mulighed for at meddele tilladelse til, at en campingplads forbeholdes en bestemt type brugere, såfremt der foreligger ganske særlige omstændigheder, der gør det ubetænkeligt at forbeholde campingpladsen til en bestemt brugerreds.

Mange bymæssige arealer, der vil være ideelle for autocampister, er ikke anvendelige for campister i almindelighed. Der vil ikke være mulighed for de samme faciliteter som på en almindelig campingplads, f.eks. legearealer og swimmingpools mv. Arealerne vil også ofte have en fast belægning. F.eks. vil arealer på lystbådehavne typisk være befæstet med grus, hvilket ikke er ideelt for campinggæster med telte.

2.3 Erhvervsmæssig udlejning

Udleje eller fremleje af arealer til camping af længere varighed end 6 uger årligt vil altid være omfattet af campingreglementet. Det gælder, selv om udlejningen ikke kan betragtes som erhvervsmæssig.

Hvis udlejningen af et areal til camping derimod er mindre end 6 uger årligt, kan udlejningen være undtaget fra campingreglementet, hvis udlejning ikke kan betegnes som erhvervsmæssigt.

Det er ikke nærmere fastlagt i sommerhusloven, hvad der forstås ved erhvervsmæssig udlejning. Indehaveren af en campingplads vil normalt have det som sit hoved- eller bierhverv at udleje arealer til camping og i praksis vil sådan udlejning/fremleje altid kræve udlejningstilladelse.

Det kan derimod være vanskeligere at fastslå, om der finder erhvervsmæssig udlejning sted, når der er tale om en grundejer – som i mindre end 6 uger om året – mod et mindre vederlag tillader nogle få campister at overnatte på sin ejendom.

I 2008 faldt der dom i en landsretssag vedr. erhvervsmæssig udlejning af arealer til autocampere på Rømø. Her fastlagde landsretten, at der er tale om erhvervsmæssig udlejning i sommerhuslovens forstand, også selvom der ikke fandt egentlig betaling sted. Alene det, at ejeren modtog gaver i form af blomster og vin var nok til, at parkering/campering blev betegnet som erhvervsmæssigt og dermed omfattet af campingreglementet.

3 PLANGRUNDLAG

Anvendelsen af et konkret areal til autocamperplads kan kræve udarbejdelse af en lokalplan. Det afhænger af om anvendelsen strider mod den gældende planlægning for området eller om den ændrede anvendelse fremkalder væsentlige ændringer i det bestående miljø.

Etablering af autocamperpladser i landzonen vil kræve landzonetilladelse. Såfremt pladsen er af en størrelse eller karakter, der medfører væsentlig ændringer i det bestående miljø, vil det dog kræve udarbejdelse af en lokalplan.

4 KILDEHENVISNING

Lov om sommerhuse og camping m.v. (Sommerhusloven), LBK nr. 785 af 21/06/2007

Bekendtgørelse om tilladelse til udlejning af arealer til camping og om indretning og benyttelse af campingpladser (Campingreglementet), BEK nr. 844 af 30/06/2010

Vejledning om campingreglementet, VEJ nr. 62 af 30/06/2010

Lov om planlægning, LBK nr. 937 af 24/09/2009

Flid & Fakta. Medlemsblad for foreningen af lystbådehavne i Danmark, marts 2011, Årgang 12, nr. 1